

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. — Egyes szám ára 6 kr.

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos
Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények, úgy a hirdetések és előfizetési pénzek a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.

Költségvetési vita.

Mióta az új kormány megalkult s az országgyűlés megkezdte működését, egész irtó háboru indult meg az ellenzéki sajtóban az új kabinet ellen. A tehetetlen düh ott vonaglik a mérges vezércikkek minden sorában, de azért a karaván halad a maga útján. Foly a harez, csak hogy szelidebb alakban, a parlamentben is. A vallás és közoktatási tárca költségvetéséhez az ellenzéki szónokok egész légiója iratkozott fel. Mindmeggannyian igen alaposan értenek a népneveléshez, de azért csak a jelenlegi állapotok felett óbégatnak, de semmi újat mondani nem tudnak. Hiszen a mi nagy tudós közoktatási miniszterünk igen szívesen elfogadna minden reformeszmét, bármely pártól, ha az életrevaló, kivihető lenne. Ámde könnyebb a kákán csomót keresni, mint jó eszmével szolgálni. Ha az ember végig olvassa azt a végtelen hosszú, unalmas és erős vitát, melyet az ellenzék a közoktatási tárca költségvetésénél provokált, igazán azt kell gondolnia, hogy az eszmét a szavak tengerébe akarják belefulasztani. Sok ezer frtjába kerül az országának ez a szóáradat, de hát mit bánják ezt a nagy hazafiak, csak hogy mindenki elmondhassa a magáét. Aztán közelednek a választások is s nagyon ideje, kinek-kinek megmutatni, hogy csak az ellenzéki honatyák viselik igazán szívükön a haza sorsát.

Persze a józan közvélemény soha sem feledkezik meg ama magyar példaszóról, hogy „sok beszéd szegénység”. A szóvirágok egyformaságában fel-felcsendül ama ellenzéki refrain, hogy népnevelésünk nem jó, s ezért kizárólag a kormány hibás, s ha az ember végig olvassa némely sarkantus, sok szavu, nagy pipájú, de kevés vágott dohány ellenzéki honhazafi mérges beszédét, magában el kell ismernie, hogy bizony mégis

fogyatékosami népnevelésünk s ez a hiba többször nyilvánul a parlamentben, mint az istenadta szegény népnél. De míg a tanrendszer s az iskolai nevelés jobb alapokra leendő helyezve, tünnünk kell a jelenlegi állapotokat, az ellenzéki honatyák kifakadásait és az ellenzéki sajtó kevés alapos-sággal, de sok szószaporasággal megirt förmedvényeit.

O.

Közgazdaság Háromszék vármegyében.

— Dr. Sinkovits Ottó közgazdasági előadó jelentése az 1894. évről. —

II.

M e z ő g a z d a s á g.
(Folytatás.)

Cselédjutalmazást tartott, a melyen 100 forint lett jó erkölcsű és viseltű ugyanazon helyen megszakítás nélkül hosszabb időn át szolgálatot teljesítő kiosztva. Mondott összegből alakított 14 jutalom díjra 85 pályázatot érkezett be. Elég nagy választék a nem sok díjra.

Törekedett közlésekben a hitel-szövetkezetek alapítását elősegíteni. Jutalmakat tűzött ki az oly ügybuzgó egyének jutalmazására, kiknek fáradozása e téren sikerrel járt.

Rendezte jelentésében már változt kiállításokat és díjazásokat.

A gazdasági szakismeretek terjesztésére kiadta Erdélyi Károly népszerű gazdasági könyvét, melyből elnök főispán ur 6 méltósága 130 darabot átvenni s a néptanítók között ingyenesen kiosztani méltóztatott. Ujabbak írására pályadíjakat tűzött ki. Gondoskodott, hogy a helyi lapokban időnként ismeretterjesztő gazdasági szakközlemények irassanak és jelenjenek meg.

Segélyez négy mintagazdaságot az okszerű gazdálkodás gyakorlati bemutatására.

Tanulságos kirándulásokat rendezett.

Bevezetni törekedett a kereskedelmi növények nagyobb mérvű termelését. A mely célból t. i., hogy könnyebben értékesíthetők legyenek, kieszközölt a magas kormánytól kenderáztatók föllállítására 1000 frt segélyt. És így nem sokára, a szükséghez képest, kenderáztatók is beállíthatók lesznek. Fölhívta a gazdák közönséget a len és kender termelés nagyobb mérvű fölkarolására. Szétosztotta ugyancsak a magas kormány által adományozott rigai lenmagot.

A termelt lennek jó értékesítési helyet törekedett fölkeresni s hogy ebbeli eljárása nem járt kielégítő sikerrel, a megkeresett cégek indolens, számba nem vevő magatartásának lehet tulajdonítani.

A czukorrépa nagyobb mérvű termelése céljából a botfalvi czukorgyárral érintkezésbe lépett s a gyár kiküldöttéit eljárásukban támogatta. Ezek folytán a répatermelés napról napra tért hódít, s hogy még nem termeltetik oly mérvben, a mint már a gyár közelségénél fogva is kellene, okai a gyár által fizetett csekély beváltási díjak és még meglehetősen rendezetlen gazdasági viszonyok s munkás hiányában keresendők. Ezen kívül még tett intézkedéseket a gazd. bizottság, melyek közül a nevezetesebbeket jelentésem rendjén föl fogom említeni.

A selyemtenyésztés megyénkben nem üzetik. Ha azonban az 1894. XII. t. ez. szigorú végrehajtásrendjén a szederfa ültetésre nagyobb gond lesz fordítva, különösen a népesebb községekben meghonosítható lesz.

Bár az egész megye területe a gyümölcs termelésre nem is alkalmas, mégis egyes részei kiváló gyümölcs-termők s ilyen helyeken nemesebb fajták beszerzésével szép sikert lehetne elérni és az értékesítési viszonyok is — a melyek ma elég gyöngök — föltétlenül javulnának. A községi faiskolák igen elhanyagolt állapotban vannak, mondhatni nem is léteznek. A beállításukhoz szükséges tér legalább részben több helyen megvan. De valóságos céljától el van vonva s tisztán a tanítók zöld-séges kertjéül szolgál.

Az aszalók a legprimitívabb állapotban vannak s helyén lett volna az év folyamán kiosztott aszalókból, gyümölcs kikészítő gépekből ide is juttatni. Ez iránt is tett a gazd. bizottság lépéseket, fájdalom siker nélkül.

Tejgazdaságok kivételre való vajtermeléssel volnának sikerrel üzhetők. A „Hungária” vajkiviteli társaság föl hívása a gazdák közönséggel közöltetett s közösen kint vajtermelő társaságok alakítása javasoltatott.

A juhtenyésztéssel kapcsolatosan a havasi tejgazdaság turókészítés által türethető eredménnyel üzetik. Nagy lendületet adott volna a termelési ágának a földmívelésügyi miniszterium által kezdeményezett juhsajt-gyár föllátása által előálló juh értékesítési viszonyok. S a még elég nagy mennyiségben levő havasi legelők is jobban értékesíthetők lettek volna általa.

(Folytatása következik.)

Titkári jelentés

a „Stephanie” menedékház közgyűléséből.
(Folytatás.)

Egy ily egyénről vagyok szerencsés ezuttal megemlékezhetni báró Szentkereszty Iréne urhölgy 6 méltósága személyében, a ki nemes szíve sugallatát követve, elhunyt testvére: Szentkereszty Ferencz báró emlékére

menedékházunknál 1000 korona alapítványt tett. A jótett önmagában hordja jutalmát; nem kísérel meg hát 6 méltósága érzékeny kedélyét hiu magasztalással sérteni.

Menedékházunk jötevői között szerepelnek még:

a) a kézdívasárhelyi takarékpénztár 25 forint,

b) a kézdívasárhelyi kisegítő takarékpénztár 15 frt, és

c) Kézdívasárhely város képviselő-testülete 6 öl tűzifa adománnyal.

Ezek után méltónak tartom a fölemlyítésre azt a körülményt is, miszerint özv. Bálinth Józsefné a menedékháznál viselt felügyelőnői állásáról lemondott s helyébe kézdívasárhelyi lakos Pongrácz Dánielné lett egyhangulag megválasztva.

Nem csekély fontosságú mozzanat menedékházunk életében még a következő:

Felmerült ugyanis, hogy a városi hatóság által igen sok szűkölködő küldetett be év folytán a menedékházba étkezésre, úgy, hogy félni lehetett, mikép ha ez tovább is így tart, az intézet alapítókéje is veszélyeztetve lesz. Elnök báróné 6 méltósága tehát egy kérést intézett a város képviselőtestületéhez az iránt, hogy a menedékházat az odaküldendő szűkölködők számarányának megfelelő segélyben részesítse. Erre a kérésre a f. évi július hó 28-án tartott képviselőtestületi gyűlésben azt a határozatot hozták, hogy a segélyre szoruló szigorú megválogatása által az étkezésre küldendők száma lehetőleg korlátoztassék, a menedékház részére pedig a város pénztárából évenként 100 frt segély kiszolgáltatassék. Ez a határozat azonban a f. évi október hó 3-án tartott képviselői gyűlésben oda lett módosítva, hogy a tanács megbíztatik, miszerint évenként 100 frt erejéig szegényeket helyezhessen el a menedékházba a majorsági pénztár terhére.

Végül, tisztelt közgyűlés, egy szomorú kötelességet teljesítek akkor, midőn megemlítem jelentésében, hogy a mulandóság is megkövetelte a maga adóját menedékházunk tisztviselői, illetve igazgatók bizottmányának köréből. Az év folytán ugyanis elhunyt Török János orvos, a ki az intézet betegeit sok éven keresztül díj nélkül gyógykezelte; és elragadta a halál özv. Pap Andrásné urasszonyt is, a ki menedékházunknak kezdettől fogva tevékeny, buzgó alelnöke volt.

Azt talán ma már sokan nem is tudják, hogy menedékházunk létesítésének eszméjét is először 6 pendítette meg. Emlékét oly czélból ujítottam fel e helyen, hogy lerójam a kegyelet adóját a jószívű és buzgó alelnök iránt, s hogy kifejezést adhassak azon óhajításunknak: vajha az elköltözöttnek szép példája a fiatal nemzedékből mentől többeket ha-

sonló buzgóságra és a közügyek iránti meleg érdeklődésre serkentene!

A Pap Andrásné elhunytával megürült alelnöki tisztséget menedékházunknál ez időszereint tudvalevőleg a tevékenységéről és ügybuzgóságáról ismeretes öv. Benkő Pálné urasszony tölti be mindnyájunk közmegelegedése; a kinek már is nem csekély érdemül jegyezhető fel az, hogy az a példás rend, a mely ezt az intézetet mindig jellemezte, ott ma is feltehető, s hogy az öregek között zavartalan, békés szellem uralkodik; minek oka azt hiszem, abban keresendő, hogy az ő éber és erőyes felügyelete alatt a házszabályok pontosan megtartatnak és a fegyelem meg nem lazul.

Ezzel rövid jelentésemet befejezve, kérem a tisztelt közgyűlést, minde- nekfelett pedig elnök bárónő ő méltóságát, hogy titkári pályámon tanúsított gyarlóságaimat megbocsátani és csekélységet szíves emlékképpen megtartani kegyeskedjenek. Én azzal a keblem mélyéből jövő óhajattal veszek búcsút, hogy a br. Szentkereszty Stephanie által alapított és vezetett kézdívisárhelyi humanitászeti- zetek s ezek között elnök bárónő ő méltóságának egyik legszebb s legmaradandóbb emlékszóla: a „Stephanie” menedékház sokáig éljen, virágozzék és gyarapodjék!

Levelezés.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Nem szeretek dísekedni, de a mai „bacyllusos” és „coceus” világban is méltán esemény számba mehet az, hogy nem épen rövid pár óra alatt sikerült a derék- és hátfájást okozó cocceusokat — górcső mellőzősével — tisztelettel alólirotnak felfedezni. Ezen nagyhorderejű felfedezés a következőkép történt:

A napokban bizonyos ügyben negyedmagammal a „szentföldre” kellett utaznak s minthogy nagyon kellemetlen idő volt, ugyancsak nógatta fuvarosunk a lovat, a melyek vidé-

man koczogtak a K.-Szentlélektől Polyán felé vezető, előbbi község által állandóan így karban tartott „vizezínál”-utvonalon. Latba vetve haladásunkat az elérendő cél távolságával, reméltük, hogy pár negyedóra alig lesz szükséges utunk megtételére. Én, mint társaim bundáinkba bujva, hallgatásba voltam elmélyedve; én arról gondolkodtam: milyen jó volna, ha nagy ur volnék, mely esetben most a kályha pattogó tüze mellett olvasnám a Jámor Están szellemes leveleit a „Székelyföld”-ből, a helyett, hogy a „Nemere” metsző fuvallatának tenném ki magamat. Elmerültségemből borzasztó döcözés és szekerünknek ide-oda himbálódása rázott fel, mely — ha ideje korán a lőcsbe nem fogózkodom — biztosan kidob az utra. „Mi történt?” Falát hányta valamelyik, vagy mindenik kerék s a külőli maradtak, azért e döcözés? Nem, ilyesmi nem történt, csupán az, hogy átléptük a „megye-választ” és most a polyáni utvonatra jutottunk, a melyen irtózva láttam a „kavicsozást” több kilogramm súlyú és emberő nagy-ságu terméskövekből, igen fáinul megeselekedve. Felfogott kézzel kértük fuvarosunkat, hogy az istenért esendesen hajtsa, mert különben „emberben vagy lóban kár lesz”, de sőt még a székében is, mely kérésünket — dícséretére mondom derék fuvarosunknak — készségesen teljesítette, lévén az ő dereka is husból, „csontokkal és inakkal összerakgatva”. Polyán közt és túl jobb utat reméltünk találni, de biz az, egész a „telekpaták”-ig, a fentebb leírthoz hasonló siralmas állapotban van. Örömmel üdvözöltük tehát az említett patakon tuli részt, — mely belafalvi — mivel ez, ha nem is oly jó, mint a minő kellene legyen, de legalább tűrhető.

Visszautazásunk hasonló körülmények közt és elővigyázattal történt s csupán ennek köszönhető, hogy — leszámítva a kapott derék- és hátfájást — ép csontokkal érkezünk

haza. Vigaszom csak az t. szerkesztőm, hogy felfedeztem — mint levelem elején említém — az ezen utvonalon utazók derék fájásának okát s most már az illető orvos, akarom mondani hatóság dolga ez ellen a parmacae-át megtalálni és annak idejében alkalmazni.

Leveletem azon tanácsesal zárom be, miszerint ha t. szerkesztő urnak esetleg a „szentföld”-ön dolga lenne: halaszsa el az utazást mindaddig, míg az általam felfedezett „cocceus”-ok ellen a megfelelő szer(um!) alkalmazva leand.

Lévén kiváló tisztelője

Góbbé.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hídakra a következő árrakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatnak.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A Székelyföld kiadóhivatala.

Ujdonságok.

— **Gyógyszerum-bál.** A mai differitiszes világban alig lehetne szebb és üdvösebb eszmét kiválasztani. Egy alapot teremteni, melyből az orvosokat kellőképen el lehetne látni az új esodászerrrel: ez a célja volt azon értekezletnek, melyet Gábor Péter főszolgabíró ur jan. 31-re hívott össze, melyen az orvosokon kívül a járás intelligenciája nagy számban vett részt. Az értekezés elhatározta, hogy az alap javára február 23-án Al-

torján bált rendez s a rendezőbizottságot is megválasztotta. A bál vendőke Potsa József főispán, elnöke Oseli Viktor, alelnöke Gábor Péter főszolgabíró, rendezők a vidék birtokos és intelligens elemei. Belépti díjak: személyjegy 1 frt 50 kr, családjegy 4 frt. A vendégek elszállásáról a rendezőbizottság fog gondoskodni. Mi a magunk részéről a legmelegebben üdvözöljük ezen életrevaló szép eszmét s csak annyi megjegyzésünk van a dologhoz, hogy tán észszerűbb lenne ezen bált nem Altörján, hanem Kézdi-Vásárhelyt rendezni. Mi azt hisszük, hogy több jóvedelemre lenne kilátás.

— **Vadász-gyűlés.** A „kézdívisárhelyi és vidéki vadász-egylet” február hó 7-én közgyűlést tart a polg. fiúiskola helyiségében, melyen a folyó ügyeken kívül a nagyon elhatalmasodott duvadak mérgezéseinek módozatai fognak tárgyalatni. Az egyesületi titkár a meghívókat már szétküldötte a tagoknak, kiket ezuton is kér, hogy a tárgyak fontosságára való tekintetből, minél számosságban jelenjenek meg a közgyűlésen, nehogy esetleg vadászebeik kótolják meg a kitett veszedelmes mérget.

— **Mulatság.** A kézdívisárhelyi ov. ref. egyházközség a kepeváltási alap gyarapítására 1895-ik év február hó 9-én a városház nagyertermében Nagy Dénesné sz. Sebesi Róza védnőksége alatt zártkörű táncszertélyt rendez. Belépti díj: személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor.

— **A polgári házasság.** Még csak a híre jár, hogy jövő deczemben csakugyan életbe lép s már is galibát csinál. Mult esütörtökön egy székely ember egy kalendáriumot vásárolt, melyben egyéb jóles dolgokon kívül egy katolikus püspök arcképe is ott díszelgett. A műszékelyünk hatalmas beszédben magyarázta komám uraimék és nénémasszonyoméknak, hogy ez a püspök a polgári házasságnak legnagyobb el-

REGÉNYCSARNOK

Haida.

Második kötet.

— A „Székelyföld” eredeti regénye. —

Írta: Hajdó Ödön.

(Folytatás.)

Ez az eset a kilencedik napon be is következett, mely idő alatt egyszer sem tért magához az ulema.

Vele elenyészett az utolsó remény is arra, hogy megtudjanak valamit a keresettek felől és hogy megnyugvást szerezzenek maguknak.

Alig temették el az ulemát, már idézést kaptak a rendőrséghez, hogy átvegyék a romok alul előkerült hagyatékot, melyet a muezzin lakostályából, a törmelékek közül szedtek ki.

Móhon kutatták át, ha nem talál-e egy levelet vagy nyomra vezető írást a lim-lom között, de hiába, nem volt ott semmi olyas, miből felvilágosítást várhattak volna. Meglelték a Vadilhoz írt levelet, mely az örökségről szól és ekkor aztán eszébe jutott az öreg asszonynak, hogy utána nézzen, vajjon birtokba vezették-e vagy nem? Elmondta a

márkinak és leányának, miként helyezték volt el a Vadil és leánya Haidának szánt vagyont a pineze egy szögletében, melyet már ismerünk s kérte, lennének segítségére a titkos üreg felnyitásában.

Haza siettek tehát és a mint az alkonyat beállt, óvatosan, hogy cseledek közül egy se vehesse észre, mentek le a pinezébe mind a hárman. Itt az öreg asszony megadta a márkinak a kellő utasítást, a ki azonnal kihuzta a szeget, elmozdította a közszerü gerendavéget s a megtágitott nyílásból felszínre hozta a titkos závaru ládát, a melyen azonban a titkos lakat szét volt törve.

A felnyitott ládában a fazék nagy megütközésükre teljesen üres volt.

Aranyban és ezüstben huszezer piaster volt abban a fazékban és most semmi.

— Valaki feltörte a ládát és ellop-ta a pénzt! — kiáltá az öreg asszony s erőtelenül esett volna össze, ha hirtelen Fiala át nem karolja derékon s vissza nem tartja az eséstől.

— Tán csak nem az ulema? — mond a márkiné oly halkán, mintha maga is megijedt volna föltevésétől.

— Nem, nem, ő hozzá gyanu sem férhet — védé az öreg asszony.

— De hát ki? — kérde a márki.

— Alláh tudja, ki bizony sujtani fogja a gonosztevőt! — volt a válasz.

Annyi bizonyos, hogy ezen felfedezés egy okkal több az öreg asszony szívének kétségbeejtésére, mert a körülményekből tisztán látszott, hogy nem Vadil vette kezébe a pénzt; erre mutatott a lakaton elkövetett erőszak is, melyből egyidejűleg kitűnt, hogy a zár kinyitásának titkához nem értett az illető. De hisz beavatva e titokba senki sem volt az ulemán kívül!... Ej, ne is kísértse-e föltevés! Úzé el gondolatát a márkiné.

A márkit a látottak arról győzték meg, hogy itt betöréses lopást követtek el és sietett megkérdezni, ha zárva volt-e a pineze-ajtó? mert a ki azt feltörte, először azon kellett bejönnie, a mit tehát szintén ki kellett nyitnia, vagy feltörnne.

A rögtöni helyi szemlén azon eredményre jutottak, hogy a pineze-ajtón levő retesz és tolózár egészen új. Előhívták tehát és megkérdezték Alit, mialatt a márki vizsga szemekkel fürkészte az öreg szolgát, bir-e tudomással arról, hogy miként került ide az új retesz és tolózár? Mire egész egykedvűen felelt az öreg, hogy bizony azt ő csináltatta, mielőtt

még ide érkeztek volna, mert nyitva találta a pinezét és miután tudta, hogy üresen hagyták volt akkoriban, még jót is nevetett a gonosztevő csalódásán, ki azt nagy reményekkel törhette fel. Azért sem tartá érdekesnek eddig megemlíteni, nehogy megijedjenek az eseménytől, mely itt egyáltalán ritkaság számba megy.

Mit volt mit tenni? Bele kellett nyugodniok az ügy illeten fordulatába. De az öreg asszony e pillanattól fogva nagyon elkomolyodott. Alláh büntető kezét látta, ki sujtja őt leányáért és a vezeklő töredelmével küszült Alláh kertjébe, hol mint mondogatá, viszontlátja övéit és megtisztul a földi gyarlóságoktól.

Kijelentette, hogy otthon fog maradni, bevárja a történéndöket s ha még tartogat Alláh bosszuló karja számára meglepetéseket, úgy türelemmel felfegyverkezve várja a végső leszámolást.

Hiába igyekeztek a márki és márkiné öt tervéről lebeszélni, az nem sikerült s pár hét multán csak a márki és neje Fiala tértek vissza Párisba.

(Folytatása köv.)

Védjegy.
Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerben hatnak gyomor bajoknál. nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, hujtság, savanyu, felbőffögés, hasmenés, yomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, árgaság, undor és hányás, gyomorgörcs zúkulés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult rajzás-ál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortülsérlésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámor-oidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

• A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Kézdi-Vásárhelytt Kovács Ferencz gyógyszerésznél.

Hirdetések lapunk kiadó-
hivatalában jutányos áron
felvételnek.

M. kir. államvasutak.

Keleti vonal.

MENETREND.
PREDEÁL—NAGYVÁRAD.

Érvényes 1894. május 1-től.

Érvényes 1894. május 1-től

Állomások				Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Állomások				Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	regg. 5.08	este 7.43	d. u. 2 45			Medgyes	ind.	regg. 10 55	éjjel 12.45			
Botfalú	"	5.39	8.07				Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé)	(érk. ind.)	11.14	1.00			
Földvár	"	5.58	8.23					ind.	11.29	1.18			
Magyarós	"	6.17	8.43				Tővis (vend., elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	d. u. 1.10	2.49	este 7.59		
Apáca	"	6.35	8.57					ind.	1.45	3.42			
Kőpecz	"	6.54	9.16				Nagy-Enyed	ind.	2.11	4.02			
Agostonfalva	"	7.01	9.22				Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.56	4.35			
Alsó-Rákos	"	7.18	9.38					ind.	3.06	4.47			
Homoród	"	7.45	10.02				Gyéres (elagazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.43	5.15			
Kacza	"	8.02	10.15					ind.	3.53	5.21			
Bene	"	8.23	10.36				Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.45	regg. 6.47	10.45		
Erked	"	8.43	10.51					este 6.14	7.30	11.01			
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	"	9.12	11.16				Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.44	11.41			
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.35	11.32					ind.	11.04	d. u. 12.23	2.18		
		9.42	11.39				Budapest	érk.	regg. 7.00	este 8.15	regg. 7.25		

Expres-vonat ind. 5 óra 14 p. reggel. Aradon át Brassóból ind. 10 óra 26 p. este, Budapestre ék. 1 26 p., a gyorsvonat d. u. 2 óra 19 perczkor.

Kézdi-Vásárhely—brassói vasut.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel	4.00	délelőtt 10.30	délután 2.45	Brassó	ind. reggel	4.50	reggel 8.50	délután 3.10
Imecsfalva		4.17	10.43	3.02	Szász-Hermány		5.09	9.09	3.25
Páva-Zabola		4.34	10.56	3.19	Prázmár		5.35	9.33	3.43
Kovászna		4.45	11.13	3.51	Kökös		5.50	9.46	3.54
Barátos		5.18	11.29	4.16	Uzon		6.07	10.03	4.05
Nagy-Borosnyó		5.35	11.42	4.35	Kilyen		6.23	10.18	4.17
Eresztvény		5.55	11.59	4.56	Sepsi-Szentgyörgy		6.49	10.46	4.35
Sepsi-Szentgyörgy		6.35	d. u. 12.29	5.36	Eresztvény		7.16	11.14	4.57
Kilyén		6.45	12.37	5.46	Nagy-Borosnyó		7.37	11.41	5.14
Uzon		7.00	12.50	6.02	Barátos		8.06	12.10	5.35
Kökös		1.14	1.00	6.15	Kovászna		8.33	12.40	5.55
Prázmár		7.41	1.20	6.42	Páva-Zabola		8.46	12.50	6.02
Szász-Hermány		8.01	1.36	7.02	Imecsfalva		9 01	1.08	6.18
Brassó	érk.	8.19	1.50	7.20	Kézdi-Vásárhely	érk.	9. 19	1.26	este 6.26